

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Æternæ Ex Prima Hebdomade Asceseos
Jgnatianaè Petitæ**

Vogel, Matthäus

Constantiæ, 1731

Allocutio prævia ad Studiosum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60667)

ALLOCUTIO PRÆVIA

ad Studiosum.

Hæc ei potissimum servit, qui sequentes Considerationes in ordine ad Confessionem generalem per dies aliquot suscipere cogitat: poterit tamen & ab aliis legi.

Jeremias Propheta causam daturus, cur in tanta peccatorum multitudine paucissimi reperiantur, qui seriam de peccatis Pœnitentiam suscipiant, his verbis utitur: *Nullus est, qui agat Pœnitentiam super peccato, dicens: Quid feci?* Quasi diceret: Causa, cur inter tot peccatores vix ullum reperias, qui Pœnitentiam agat, hæc est, quia nullus recogitat corde, nullus rem seriò considerat, nullus sollicitè se interrogat: *Quid feci? Quid feci, dum peccavi? quantam Deo intuli injuriam? quanta mihi met bona rapui? quanta paravi supplicia?* Hæc si apud se cogitaret peccator, impossibile foret, ut neglectâ Pœnitentiâ in peccatis pergeret. Nunquid sic est, Studiosè? Nemo recogitat: *Quid feci? Vitam tu ipse tuam specta.*

Certè non ea fuit, fortè nec jam ea est, quæ certam tibi salutem faciat. Scelera à te multa facta esse nôsti; forsan etiamnum in illis hæres. Sed ubi Pœnitentia? quando eam ages? quando emendationem seriam inchoabis? Nondum scilicet rem seriò considerâsti: nondum ex te metipso quærivisti: *Quid feci?* aliàs periculi magnitudo majorem tibi salutis curam suggessisset. *Quid agendum est?* Ut excitetur in te verum emendationis desiderium, utere, quæso, paucis his vocibus: *Quid feci?* Examina non nihil vitam tuam. Age, aggrediamur rem.

Quid feci pro Dei gloria & honore? Anima mea, dic mihi. Creatus sum, ut Deo meo uni serviam, eum laudem, eum honorem. Obligabar, totam vitam meam Dei servitio consecrare, omnia ei momenta, omnes actiones immolare. *Quid feci?* Ubi sunt dies vitæ meæ? ubi tot anni? ubi menses? ubi dies? ubi horæ? an vel unicum annum, imò vel diem DEO totum consecravi? an quæsvi DEum meum laudare per orationes meas, per opera bona? *Quid feci?*

Quæstione hac sic factâ, cogita, adesse tibi Custodem tuum Angelum, qui te alloquatur verbis Jeremia cap. 2. Scito, quid feceris &c.

Angelus: Scito, quid feceris, Studiosè. Creatus eras, ut servires Deo: eum in finem tot jam tibi anni concessi sunt. Sed Scito, quid feceris. Dixisti, non serviam. Jer. 2. dereliquisti Deum tuum. Menses tui & anni transierunt;

&

& nec unicum ostendere potes, quem Dei ser-
vicio obtuleris totum: quin vel diem unum ex-
hibe, si potes, quo eundem non offenderis.
O quantam vitæ partem dedisti somno, otio,
vanitati, dæmoni? quantillam Deo? Horas
Orationi, Missæ, Concioni, Studiis destinatas
neglexisti, abbreviasti, aut cum tædio exegisti.
Tædebat nimirum te servire DEO per Pieta-
tem & Studia; at nunquam tædebat otii, nun-
quam laborum in dæmonis obsequio occuren-
tium. Hæc fecisti, & potuisti? *Fecisti mala,*
& potuisti. *Jerem. 3.* Sed perge:

Quid feci pro Cælo & Anima mea? Creatus
eram, ut post exhibita Deo in terris obsequia
æternum salvus essem in Cælo. Præparavit
Deus beatitudinem eam, quam nec oculus vi-
dit, nec auris audivit, nec mens assequi potest.
Dedit Deus animam, ut eam beatitudinis hu-
jus participem facerem. Jubebat Deus, ut la-
borarem pro cælo; ut curam gererem animæ:
labor imperatus levis erat, observatio præcep-
torum Dei; pia quotidianorum operum imple-
tio. Addidit divina Bonitas media innumera,
ne gravis mihi fieret labor. *Quid autem feci?*
Quid feci pro Cælo? ubi sunt dies vitæ meæ?
ubi bona opera pro cælo peragenda? An o-
rationes persolvi eâ, quâ par erat, devotione?
an studia suscepi eo fervore, quo mea requi-
rebat conscientia? an præcepta Dei mei obser-
vavi? *Quid feci pro Anima?* an ejus salus cor-

di mihi fuit? an eam aut mundam conservare,
aut contaminatam mundare studui? *Quid feci?*

Angelus. Scito, quid feceris. Laborandum
tibi pro Cœlo erat, & pro Anima tua: nihil
tu pro Cœlo, nihil pro Anima laborâsti. Tem-
pus, quod totum Cœlo & Animæ dari debue-
rat, otio datum est & dæmoni. Non est hora,
quam seriò donaveris Animæ. Profer opera
bona, quæ fieri pro Cœlo, obtinendo debue-
rant: quam paucareperies? quàm & illa tepida
& imperfecta? econtra quot tibi horas, horas
autem? imò quot annos ostendam, omnes
pro inferno, omnes pro damnanda anima im-
pensos? Vita tua tota quid aliud erat, ac una
peccatorum series; id est labor pro inferno, la-
bor pro interitu Animæ. Labor tuus esse de-
buerat divinorum impletio mandatorum; &
ecce nullum propè est, quod à te violatum
non fuerit. Et hæc pro Cœlo? Pro Anima
quid? pretiosam Dei imaginem sceleribus con-
taminâsti; hosti infensissimo tradidisti; mun-
dare lavacro Pœnitentiæ distulisti. Inclama-
batur toties: Misere Animæ tuæ! unicæ
tuæ, æternæ tuæ! Tu non secus, ac si mille
haberes Animas, aut ac si res ludicra esset, Ani-
mam perdere; sic cum Anima egisti. Nihil
pro Cœlo, nihil pro Anima egisti: multa pro
inferno, multa contra Animam tuam. *Hæc
fecisti. Jerem. 3.*

*Quid feci pro Deo mihi conciliando? Scivi,
Deum innumeris à me peccatis esse offensum:*

Scivi

ad Studiosum.

Scivi, Cœli & Animæ jacturam esse factam: scivi, tot menses & annos malè exactos: obversabatur animo meo ira Judicis severissimi: occurrebat salutis æternæ periculum: erant ad manum mediâ plurima. Quid feci? quomodo hæc adhibui? quâ ratione Deum mihi conciliare, tempus redimere, periculum salutis evadere laboravi? Quid feci?

Angelus. Scito, quid feceris. Sciveras hæc omnia, quæ fateris: & tamen peccata peccatis cumulare; Judicem iterum iterumque irritare, provocare ejus vindictam ausus es; tanquam certum tibi esset, Deo Judici insultare. Periculum damnationis effugere non laborasti, diu in peccatis sine pœnitentia commoratus. Confessus es, sed pœnæ scholasticæ metu potius, quam emendationis desiderio: factâ Confessione, datâ peccatorum veniâ, peccata repetebas eadem absque scrupulo: quod quid erat, nisi placatum Confessione Deum rursus ad iram, ad vindictam, ad ultionem provocare? ridere, ludere, jocari cum Deo? Poterat hic Deus te sæpissimè in peccato per mortem subitam è mundo rapere, uti rapuit alios; ex infinita bonitate non fecit. Hoc unum sanè vel saxeam cordis tui duritiam emollire debebat, & ad agendam seriam pœnitentiam, ad constantem tantæ bonitatis amorem inflectere: Tu verò, tanquam tua malitia cum Dei bonitate, tua ingratitude cum ejus liberalitate, tua vilitas & impudentia cum ejus

A 5

maje-

majestate & patientia certare voluisset; tu, inquam, iterum iterumque Deum offendere, irritare, contemnere ausus es. Et, quod horrorem cœlitibus ipsis incutiat, ipso sæpe die, quo Deus peccanti pepercit, quo Pœnitentem sanctissimo Corpore suo pavit, quid non ausus es? quære linguam tuam, quoties divino adhuc, ut ita loquar, rubens cruore, mendaciis, convitiis, detractionibus, aliisque sceleribus fuerit conspurcata. Quære membra alia. Ecce tuam pro Deo conciliando curam! Ubi Pœnitentia tua? Sciebas, unicum etiam Veniale peccatum dignum esse, quod continuis deploretur lacrymis, nullo non mortificationum genere expiatur. Quid tu tot peccatorum reus? *Scito, quid feceris.* Omnem in Studiis & Pietatis exercitio mortificationem horruisti, peccatorum oblitus, tuique quasi securus vixisti: satis tibi erat ea confessum esse, & O quomodo!

Sistamus hîc, Studiose: hoc enim ad agnoscendum Animæ statum satis tibi esse potest, nec non ad excitandum veræ emendationis desiderium. Unum scire jam velim, an ea, quæ dicta sunt, considerans, non cogites, aut dicas, quod Villicus ille Evangelicus ad rationem domino reddendam vocatus: *Quid faciam,* ajebat, *quid faciam?* Quære ex Angelo tuo: Angele mi Custos fidelis: agnosco quid fecerim hæctenus: agnosco, quantum erraverim. Sed quid faciam? an pereundum est? Loquere Angele mi.

Ange-

Angelus. Non pereundum tibi est, non tua in miseria tibi contabescendum. Quid faciendum tibi sit, si scire cupis, audi vocem Domini: Convertere ad dominum, & relinque peccata tua: precare ante faciem domini, & minue offendicula. Revertere ad dominum, & avertere ab injustitia tua, & nimis odito execrationem; & cognosce justitias & judicia Dei. --- In partes vade sæculi sancti cum vivis & dantibus confessionem deo. Non demoreris in errore impiorum --- Confiteberis vivens: vivus & sanus confiteberis & laudabis Deum, & gloriaberis in miserationibus illius. Quam magna misericordia Domini, & propitiatio illius convertentibus ad se. Eccles. 17. Ecce, cliens mi, hæ voces Dei sunt: amorem spirant & misericordiam. Lege denuo, & singulas expende, & intelliges, quid faciendum sit tibi. Non vult Deus, ut pereas in scelere tuo, sed 1. ut revertaris ad Deum per serium vitæ melioris desiderium. 2. ut relinquantur peccata per dolorem & Confessionem. 3. Ut ores sapius ad Deum pro remissione scelerum. 4. Ut minuas offendicula, hoc est, pericula peccandi fugias. 5. Ut aversus à peccato revertaris ad Deum per Pietatem & bonorum propositorum executionem. 6. Ut odio habeas execrationem, hoc est, peccatum. 7. Ut cognoscas justitias & judicia Dei, quomodo alios tui similes puniverit; quid peccantibus destinaverit &c. 8. Ut vadas in partes sæculi sancti, hoc est, ut cum sanctis jam sanctè incipias vivere, & fugias sæculum nequam

quam

quam, socios pravos. 9. Ut sanus & vivus confitearis, tempestive scilicet agendo pœnitentiam. 10. Ut laudes Deum propter misericordiam tibi exhibitam. Ecce hæc Dei monita, hæc consilia sunt; hæc audi; his obtempera. Convertere ad Dominum Deum tuum, deplora peccata, statue emendationem, incipe vitam sanctam. Hæc fac, & vives.

Studiose: audivisti, quid agendum tibi sit, Ego quod addam, non habeo, nisi ut te orem, & moneam verbis illis: *Ne tardes converti ad dominum.* Ne tardes amplecti pœnitentiam. Ecce offertur occasio vitam sanctiorem agendi, ne negligas eam. Agenda est Pœnitentia: res nimis certa est. Teste enim S. Basilio: *aut pœnitendum: aut ardendum!* datur optio inter pœnitere & ardere, inter pœnitentiam & infernum. Elige. Infernus si displicet, elige pœnitentiam. Jam verò in morte agere pœnitentiam difficile est, tutum non est: post mortem, impossibile est. Ergo hoc tempus restat, tibi præ innumeris aliis à Deo concessum, ut agas pœnitentiam. Pœnitentia autem vera est, præterita malè facta per Confessionem seriam deponere, nova non admittere, ab his se præservare. Facile hoc fiet, si sequentes Considerationes tardè, maturè, devotè expendaris. Age ergo, & animum cape. Vita, quam vivis, mutanda est. In eo fortassis statu jam versaris, in quo si moriendum tibi esset, perires æternum. Idem ergo tibi dico, quod cuidam clienti suo

suo Angelus Custos : *Muta statum vita! muta mores!* Idem dico, quod S. Hieronymus cuidam studioso aliàs tibi devoto : *Vide ignes Tartareos : hi te expectant, si non ocyus convertaris.* Dico tibi, quod Angelus Lotho : *Festina salvari! salva animam tuam!* Dico, quod Deus : *Convertere!* Ecce dies salutis ; Deus offert gratiam, paratus te suscipere in gratiam. Quis scit, an unquam hanc tibi oblaturus sit, hoc si tempus negligas. Vindictam parat, si conversionem differs. *Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit, arcum suum tetendit,* ait David Psam. 7. Horrendum est incidere in manus Dei Judicis : ergo in paternos ejus amplexus est redeundum : agenda pœnitentia : vita emendanda : Deus reconciliandus : animæ salus in tuto locanda. An enim te sponte damnare statuis? an vivere hostis Dei perseverabis? *Obsecramus pro Christo,* ajebat Apostolus, *reconciliamini Deo.* Obsecro te pro Anima tua : eripe eam præsentis salutis periculo. Obsecro te pro Deo : reconciliare huic, antequam irrevocabilem ferat damnationis sententiam. Tuimetipsius miserere, & dum tempus habes, operare bonum. *Dedimus corpori menses & annos : demus animæ dies. Vivamus Deo paululum, qui saculo viximus totum.* S. Pet. Chrysol.

Oratio.

OMnipotens, sempiternè Deus, ô quanta est tuæ erga me bonitatis dignatio! Creaveras